

Autoarea (pe care autorul o califică acum ironic drept pro-„moghiorită”) îi reproșează autorului că noțiunea de Dacia Parapotamia era ipotetică, permițând imperialilor constantinopolitani să facă incursiuni militare la nord de Dunăre (una dintre ele chiar până la Montes Serrorum). Iar o Țară a Lotrului era practic inexistentă.

Autorul susține că stăpânirea constantinopolitană la nordul Dunării trebuie privită prin controlul unor capete de pod (asemănătoare raialelor turco-otomane ulterioare), iar faptul că existau ladrones, este deplin confirmat de inscripții.

Autoarea pretinde că un nume de râu (Lotru), nu poate avea nicio legătură cu ladrones, venind probabil dintr-un nume medieval tip germanic gen Lothar...

Autorul nu contestă această posibilitate (DEH, goți, gepizi, etc...).

Atunci unde continuitatea ? (întreabă autoarea, favorabilă descălecătorilor maghiari).

Apoi, de ce ar fi Simeon Dascălu și Misail cărturari patrioți, doar pentru că ar pretinde că provenim din temnițele Romei ? Această afirmație este deplin defăimătoare: <murind hârtia, singuri pre sine s-au ocărât>. Să admitem ocara ? Atunci, de unde vin daco-românii ?

Nu erau și oameni de bine în Dacia ? Nu găsim oare și dedicații în versuri de la prea-iubitoarele soții ale nemernicilor descendenți din legionari romani ? NU sunt acestea forme culturale ? Apoi, de ce atâta adversitate față de Strabon (o sursă credibilă de informație istorică).

Autorul nu contestă argumentele... Dar cu câteva epitafuri în versuri nu vorbim de forme literare...

Autoarea afirmă că de la Dimitrie Cantemir s-ar putea reține punctele 3 și 5, iar punctul 1 ar fi o expresie a pre-romanizării... Să uităm ideea așa-zisei continuități prin ladrones.

Autorul se apără, întrucât autorii imperiali constantinopolitani târzii vorbesc de multitudinea de fugari.

Autoarea: < Ei, și ?>.

Autorul e de acord, (pentru că vrea mâncare caldă la masă), iar autoarea s-a îmbufnat prea rău.

Discordia s-a încheiat astfel: vor trebui revăzute sursele lui Dimitrie Cantemir (căci referirile sunt vagi). În final, casa a fost pacificată, dar nu complet: autoarea pretinde dovezi ale daco-romanității sefarzilor...

Autorul se apără, pretextând că nu dispune de surse oiconimice. Ei proveneau doar din Salonic.

Autoarea: < Ei, și ?>.

Oricum, Doamnele au intotdeauna dreptate... Nu-i așa ?

Scris de Valentin-Claudiu I. DOBRE și Gheorghița N. Dobre din surse scrise și internet